

BoniOuderBulletin

JAARGANG 41 NUMMER 2 APRIL 2020 EEN UITGAVE VAN DE OUDERRAAD

In dit nummer o.a.

> Thema: money, money, money

> Virtuele tour door de school

> Wat een vak: Marian Groenenboom

> Project 'tiny houses'

In 2022 bestaat het Boni 100 jaar. Een feest dat we natuurlijk niet ongemerkt voorbij laten gaan. De voorbereidingen daarvoor zijn al begonnen! Een van de onderdelen zal een prachtig boek zijn over de historie van de school in al zijn facetten.

Daarvoor zijn we op zoek naar bijzondere verhalen, anekdotes die niet vergeten mogen worden, memorabele leraren, schoolreizen of uitstapjes. Heb jij een leuke herinnering aan jouw schooltijd op het Boni? Of ken je iemand die nog regelmatig terugdenkt aan zijn of haar tijd op het Boni?

We zijn op zoek naar oud-leerlingen en oud-docenten die hun verhaal willen delen.

Denk ook aan speciale schoolregels, verhalen over bekende Bonifanten of mooie liefdesverhalen. Alles is welkom. We hebben al een arsenaal aan beeldmateriaal. Maar mocht je nog iets bijzonders hebben uit de oude doos, wat absoluut niet mag ontbreken in dit jubileumboek, dan ontvangen we het graag.

Daarnaast is de redactie op zoek naar mensen met professionele journalistieke ervaring die (tegen vergoeding) willen meewerken aan een hoofdstuk in het boek.

Mail je idee of bijdrage: eeuwfeestboni@gmail.com
Alvast hartelijk dank namens de commissie Boek Boni 100!

Een maquette uit 1960 met een observatorium.
Maar dit is nooit uitgevoerd.

We zijn bijvoorbeeld heel benieuwd wat er aan de hand was bij de Ardennentocht in 2007.

Vakkenvullers

Door het coronavirus zijn het onzekere tijden. Het leven is voor veel mensen even tot stilstand gekomen want we moeten zoveel mogelijk binnen blijven. Een rare, onwerkelijke situatie.

Deze BOB gaat over geld. En ook over bijbanen. Leerlingen die in de horeca werken, hoeven voorlopig niet aan de slag. Leerlingen die daarentegen in de supermarkt werken worden opgeroepen juist extra uren te maken. Het zijn drukke tijden voor de vakkenvullers! Bijna de helft van alle scholieren heeft een bijbaan. Ik ken nogal wat ouders die verbaasd zijn over waar hun kinderen al dat geld voor nodig hebben en aan uitgeven. Veel gaat op aan eten en drinken. Een doorn in het oog van ouders, want zo gezond zijn die croissants en energie drankjes niet. In deze BOB vertellen leerlingen wat ze nog meer met hun verdiende geld doen en hoe ouders een oogje in het zeil proberen te houden.

In het artikel over 360 graden Boni maak je kennis met een verrassend project van fotograaf en oud-Bonifant Marc Buma. Samen met een enthousiast team werkt hij aan een virtuele tour door de school. Een waanzinnige herinnering voor als de school straks verbouwd is en een memory trip voor iedereen die ooit op het Boni heeft gezeten of heeft gewerkt.

Verder de verhalen van twee zeer bevlogen mensen: Biologiedocent Marian Groenenwegen over haar fascinatie voor de natuur en Aardrijkskundedocent Tim Schuring vertelt over het duurzame Tiny House project dat leerlingen aan het denken zet.

Veel leesplezier!

Marjan Scheffer
Hoofdredacteur

Boni erkend als CultuurProfielSchool

Het Boni heeft in februari het predicaat CultuurProfielSchool gekregen en de school is toegelaten tot de Vereniging van CultuurProfielScholen. Dat betekent dat het kunst- en cultuuronderwijs op hoog niveau is en breed in de school wordt beleefd en gedragen.

“De school ademt cultuur”, stelde de visitatiecommissie van de vereniging vast bij haar bezoek aan het Boni. “Overal in de school is het werk van leerlingen aanwezig. We zijn onder de indruk van de authenticiteit en kwaliteit van het werk van de leerlingen. Het is goed merkbaar dat leerlingen zich veilig voelen op school en zichzelf kunnen zijn.”

“Er is veel werk verricht om de aanvraag te doen”, vertelt rector Hanneke Schreuder. “Marga de Rooter, docente muziek, en Marianne van den Breeden, docente 3D, hebben veel voorbereidend werk voor het visitatiebezoek gedaan. Natuurlijk is het zo dat het kunst- en cultuuraanbod tot stand komt door de werkzaamheden van veel docenten, in de eerste plaats de docenten van de kunstvakken, Kunst Algemeen en CKV.”

Een van de kernwaarden van het Boni is ‘verbondenheid’. Schreuder: “We willen bevorderen dat leerlingen op het Boni zich verbonden voelen met elkaar en met de wereld. Het samen musiceren, samenwerken aan een theaterproductie of een expositie zijn voorbeelden van de wijze waarop leerlingen leren omgaan met elkaar met respect vanuit ieders inbreng en eigenheid.”

inhoud

Oproep voor oud-Bonifanten	2
Redactioneel	2
Boni CultuurProfielSchool	3
Die van mij	3
Project ‘tiny houses’	4
Thema: money, money, money	5
5 vragen: Deborah van Roosmalen	9
360 graden Boni	10
Wat een vak – Marian Groenenboom	12
Het hoekje	14
Uit de ouderraad	15

Ouders vertellen anoniem
over hun Boni-kind.

Alles onder controle

Heb jij ook van die kinderen die heel ontspannen met hun geld omgaan? Die van mij wel. Zorgwekkend ontspannen, vind ik soms.

Dan vraag je, als meneer uit school komt en meteen een tosti maakt of een zakje noedels met kokend water overgiet, waarom hij niet gewoon zijn boterhammetjes heeft opgegeten. Want je weet gewoon dat die, onaangeroerd en geplet, in de schooltas zitten. “Geen tijd.”

“Maar... daar heb je toch je pauzes voor?” Oh nee, natuurlijk niet, dan heb je de tijd en je handen nodig om YouTube en Insta te checken. Een andere honger stillen, zeg maar.

“En vind je het dan niet zonde van de moeite die je vanochtend hebt gedaan – om vijf voor acht, na drie keer vragen gauwgauw een boterhammetje bedekken met Vlokkfeest en dubbelgeklapt in een zakje stoppen?” “Dat moest van jou.”

En als de honger dan toch knaagt, loopt hij gezellig met klasgenoten naar de Jumbo voor een croissantje. “Kost maar 29 cent. Neem ik er twee. Een paar keer per week.”

En die lege zak mini-Bounty's in zijn tas? “Hebben we met een stel samen gekocht. Sturen we Tikkies rond.”

En hoe komt hij eigenlijk aan die gouden kortingskaart van die pizzaformule in zijn jaszak? “Gevonden.”

Dus toen we laatst kleding gingen kopen in de stad, verwachtte ik dat dat kleedgeld allang opgestookt was. Wilde mijn portemonnee al grijpen toen hij de flinke stapel kleren aan de caissière overhandigde. Maar meneer wapperde geroutineerd met zijn pasje. En overhandigde mij het bonnetje met een ‘alles onder controle, ouwe’ blik.

Project rond duurzaamheid en 'tiny houses'

'Duurzaamheid is niet iets van één schoolvak'

Als iedereen op de wereld net zoveel ruimte, energie en voedsel gebruikt als wij in Nederland, hebben we aan 1 aarde lang niet genoeg. Met dat gegeven zijn dit schooljaar alle leerlingen van de 2e klassen aan de slag gegaan met het denken over duurzaamheid en het ontwerpen van een 'tiny house'.

Een van de bijzondere dingen van dit project is dat het gegeven wordt vanuit drie vakken: aardrijkskunde, techniek en tekenen. Waar elk vak normaal 2 uur in de week op het rooster staat, was er voor dit onderwerp dus 6 uur in de week beschikbaar. "In alle drie de vakken stond er iets op het programma dat perfect aansluit op dit thema", vertelt Aardrijkskunde-docent Tim Schuring. "Daarom hebben we als docenten de samenwerking gezocht. Je voorkomt dat je in verschillende lessen hetzelfde vertelt, en je hebt meer tijd beschikbaar om met leerlingen op dit onderwerp de diepte in te duiken."

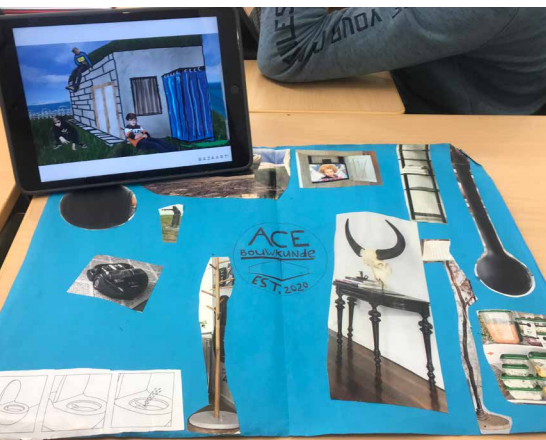
Gastcollege

Zo was er de mogelijkheid voor de leerlingen om een gastcollege te volgen op de Hogeschool Utrecht en om deskundigen (en ouders die kennis hebben van de energietransitie) in de klas uit te nodigen. Concreet hebben alle leerlingen in groepjes een architectenfolder gemaakt

met hun ontwerp voor een tiny house: een woonvorm die zo min mogelijk beslag legt op ruimte en energie en die van duurzame materialen is gebouwd. Een aantal klassen heeft ook nog een maquette geconstrueerd van hun tiny house.

Verwarming hoger

"Laatst zette ik in de klas de verwarming hoger terwijl er een raam openstond. Dat leidde direct tot een gesprek in de klas over het energiegebruik en leefklimaat (zuurstof) in een tiny house. Dat is mooi: duurzaamheid is namelijk een 'waarden-vraagstuk', waarbij leerlingen zelf ontdekken welke waarden zij belangrijk vinden en welke keuzes daar bij horen."

Van inspiratie over duurzaamheid tot het ontwerp van een tiny house.

Een gedetailleerd uitgewerkt 3D-model.

TEKST: Mark Westbeek BEELD: Erik Kottier

'Mijn ouders leren me wel om keuzes te maken'

De bankpas standaard in de telefoonhoes

Voor sommigen is het een gevoelig onderwerp, anderen praten er zonder probleem over: geld. Hoe komen scholieren aan geld, en hoe geven ze het uit? Alle ouders vinden het belangrijk dat hun kinderen leren omgaan met geld. Hoe doen de Boni-ouders dat? En hoe kun je daarover praten met je kind?

Wanneer je, als tiener, meer geld nodig hebt dan je zakgeld en eventueel kleding, dan zit er maar een ding op: een bijbaantje zoeken. En dat gebeurt veel. In 2018 had bijna 50 procent van de scholieren (15 tot 20 jaar) in het voortgezet onderwijs een bijbaan. In 2013 was dit nog 42 procent. Opvallend is dat HAVO-leerlingen het vaakst een bijbaan hebben (54 procent). Daarna volgen de VWO'ers (49 procent) en VMBO'ers (47 procent), lezen we in de CBS Jeugdmonitor.

Geen geldproblemen

Leon (6 VWO op het Boni) heeft geen bijbaan. “Ik heb wel een bijbaan gehad als barman, maar ik kon het uiteindelijk niet opbrengen om consequent te werken. Dus ben ik gestopt. Gelukkig heb ik geen geldproblemen, want mijn ouders betalen eigenlijk alles. En van de overheid krijg ik 115 euro per maand. Mijn ouders

vinden het belangrijker dat ik met school bezig ben, dan dat dat ik over geld hoeft na te denken. Maar ik ken best veel jongeren die wel geldproblemen hebben. Volgens mij komt dat ook doordat jongeren te weinig betaald krijgen.”

Vakken vullen

Mats (3 Havo) werkt als vakkenvuller bij de Albert Heijn en vindt dat hij genoeg verdient. “Ik krijg in elk geval meer dan met folders rondbrengen en het is een stuk gezelliger.” Met het geld dat hij verdient, spaart hij vooral. “Soms haal ik een broodje of iets lekkers. Ik heb met mijn ouders afgesproken dat ik dit één keer per week doe. We hebben thuis ook altijd genoeg lekkere dingen. Het afgelopen jaar heb ik een koptelefoon gekocht met noise cancelling, maar nu ben ik niet voor iets speciaals aan het sparen.”

Nooit naar de supermarkt

Anice (6 VWO) krijgt 28 euro zakgeld per maand. Haar ouders betalen haar kleding. Daarvoor gaat ze zo'n 2 tot 4 keer per jaar op pad. “Ja, ik geef eigenlijk heel weinig geld uit. Naar de supermarkt om iets lekkers te kopen doe ik nooit en in de kantine vind ik het eten te duur en niet erg lekker. Ik heb wel een bijbaan, oppassen, en dat verdient prima. Vorig jaar heb ik een goed fototoestel gekocht, dat vind ik dan wel echt gaaf.”

‘Dan stuur ik een Tikkie’

Niet elke leerling gaat zo bewust om met geld. Bram (6 VWO) verdient ook bij als vakkenvuller. “Ik ben daarmee begonnen omdat ik tijd over had en veel van m'n vrienden in de supermarkt bij ons in de buurt werken. Ik doe graag leuke en gezellige dingen met m'n vrienden. Naar de bioscoop, uitgaan of nog even hangen met m'n team bij de sportclub. Dat soort dingen. Geld uitleenen aan vrienden vind ik ook geen probleem. Dan stuur ik een Tikkie en is het weer geregeld.”

“Bij ons thuis is het niet zo strak geregeld, maar mijn ouders leren me wel om keuzes te maken. Zij betalen mijn eindexamenreis, maar het weekend met m'n hockeyteam betaal ik dan weer zelf. Ik vind ook wel logisch dat ze niet alles betalen. Ik heb ook wel gespaard en dat geld laat ik voorlopig staan. Misschien dat ik ook daarom het geld dat ik verdien, gemakkelijker uitgeef. Nu ik 18 ben, kunnen mijn ouders niet zomaar mijn rekening meer inzien. Dat vind ik eigenlijk wel relaxed.”

Ouders en financiële opvoeding

Natuurlijk spraken we ook de ouders van Boni-leerlingen over deze onderwerpen. Zij geven aan betrokken te zijn bij het financiële reilen en zeilen van hun kinderen. Doordat het gros van de leerlingen met hun bankpas

1.600 euro per jaar

betaalt, zijn uitgaven ook makkelijk te zien voor ouders. Janneke, de moeder van brugklasser Floris: “We bespreken regelmatig wat dingen kosten en hoe je er voor kunt sparen. Aankopen boven een tientje overlegt hij vooraf met mij. En game-aankopen sowieso. Dat gaat nog steeds goed. Normaal gesproken is hij best op de penning. Laatst zag ik echter op de bank app dagelijkse afschrijvingen van een eurootje of meer aan de snoepautomaat op het Boni. Toen hebben we besproken hoe lang je moet werken om een dagelijkse snoeproutine te bekostigen en wat dat betekent voor het spaartempo voor een nieuwe iPhone, die hij graag wil. Dat had meer effect dan de melding dat snoepen niet zo gezond is. Zijn eerste cadeauwens voor zijn 13e verjaardag is nu dan ook cash om te sparen voor zijn telefoon.”

Even naar de Jumbo

“Tom uit de vierde klas geeft ook nog wel regelmatig geld uit aan snoep”, vertelt zijn moeder Marlies. “Even naar de Jumbo geweest in de pauze”, vertelt ‘ie dan. Maar hij spaart ook. Vooral voor onderdelen voor zijn computer. Hij koopt die soms ook online. En als hij het geld nog niet heeft, maakt hij soms de afspraak met de verkoper dat hij het onderdeel vasthoudt totdat hij zijn zakgeld heeft, of zijn salaris dat hij verdient met vakkenvullen binnen is. We bespreken regelmatig waar hij zijn geld aan uitgeeft en wat de waarde is van producten die hij aanschaft. En wat je bijvoorbeeld nog meer met dat geld zou kunnen doen. Ik geef aan wat ik zinnige uitgaven vind en wat niet. 20 euro om een hamburgermaaltijd te laten bezorgen vind ik zonde van het geld bijvoorbeeld, maar hij mag het uiteindelijk zelf weten. Hij is immers 16.”

Vakkenvuller is veruit de populairste bijbaan, volgens de CBS Jeugdmonitor (jongens 38% en meisjes 22%). Bij meisjes zijn kassamedewerker en verkoper daarna het populairst, bij jongens krantenbezorger en keukenhulp. De doorsnee werkende scholier verdient in een jaar ongeveer 1.600 euro. Jongens verdienen iets meer dan meisjes. 83 procent van de werkende scholieren heeft een baan van minder dan 12 uur.

Vroeger deed hij impulsaankopen

“Wout uit de tweede gaat ook vrij bewust met zijn geld om”, zegt zijn moeder Martine. “Vroeger deed hij vaker impulsaankopen. Vooral speelgoed. Maar nu spaart hij liever voor iets. De laatste spaardoelen waren AirPods en een keyboard.” Net als de meeste andere ouders die we spraken over zakgeld, krijgt ook Wout zijn zakgeld op zijn rekening gestort en kan hij zelf bepalen waar hij dat aan uitgeeft. “Maar op zijn verjaardag bijvoorbeeld krijgt hij cash, onder andere van opa en oma. Dat wordt gebruikt om met vrienden na school wat lekkers te kopen. Zijn bankpas gebruikt hij wel steeds meer. De bankpas zit nu standaard in zijn telefoonhoes. Hij heeft nog geen Tikkie en doet nog niet aan online bankieren. Dat vindt hij nog teveel gedoe.”

De namen van ouders en leerlingen in dit artikel zijn gefingeerd.

Hoeveel zakgeld geven ouders hun kinderen?

Leeftijd	Zakgeldbedrag (per maand)
12	€ 15 - € 20
13	€ 15 - € 20
14	€ 18 - € 20
15	€ 20 - € 22
16	€ 20 - € 25
17	€ 22 - € 26
18	€ 25 - € 30

Bron: website Nibud – scholierenonderzoek 2016

Geld mag eigenlijk geen barrière zijn

Een middelbare school kan niet functioneren als er geen geld ter beschikking is. Het schoolgebouw kost geld, daarnaast zijn er natuurlijk kosten voor de docenten, medewerkers van het onderwijs ondersteunend personeel (OOP) en de leden van de schoolleiding, boeken, schoolfeesten, excursies en nog veel meer. Hoe worden al deze zaken bekostigd?

Rector Hanneke Schreuder schetst in het kort op welke manier het St. Bonifatiuscollege gefinancierd wordt. Het reguliere onderwijsprogramma wordt bekostigd door de overheid. Hiervoor is een zogeheten 'lumpsum-bekostiging' vastgesteld, op basis van het aantal leerlingen. Hiermee worden de reguliere uitgaven van de school bekostigd. "Hierin is alles inbegrepen wat er nodig is om onderwijs en begeleiding te verzorgen voor onze leerlingen. En alle overige werkzaamheden en materiële kosten die nodig zijn om een schoolorganisatie in stand te houden." Uit deze lumpsum-bekostiging wordt het overgrote deel van de uitgaven van de school betaald. Ook ontvangt de school aparte bekostiging: de wet 'Gratis Lesmateriaal' financiert bijvoorbeeld de uitgaven voor de schoolboeken.

Schoolkosten

Daarnaast is er een financiële bijdrage die aan de ouders van leerlingen wordt gevraagd. Deze schoolkosten bestaan uit drie onderdelen:

1. Ouderbijdrage voor voorzieningen voor alle leerlingen
2. Leerjaar/vakspecifieke deelnemersbijdragen
3. Noodzakelijke uitgaven van ouder(s)/verzorger(s) voor school (zoals iPad en schoolpullen)

Extra activiteiten en voorzieningen

Schreuder: "Op het Boni vinden we het belangrijk om naast het reguliere aanbod ook extra activiteiten en voorzieningen aan te bieden die het onderwijs verdiepen en aantrekkelijk maken." Dit doet het Boni door middel van werkweken, culturele activiteiten, meerdaagse excursies en (buitenlandse) reizen. Voor deze aanvullende activiteiten en voorzieningen wordt een bijdrage aan ouders/verzorgers gevraagd.

Welke kosten vallen er onder de ouderbijdrage?

- Algemene ouderbijdrage: bijzondere activiteiten zoals de jaarlijkse toneelproductie, schoolfeesten, dans en muziek, de eindexamenbarbecue en diploma-uitreiking, sportdagen etc.
 - Bijdrage Fonds Gemeenschappelijke leermiddelen: jassen voor scheikundeles, materiaal voor tekenen, drama, handvaardigheid, techniek en informatica etc.
 - Contributie Oudervereniging: ouders/verzorgers zijn automatisch lid van de oudervereniging.
 - Schoolpasje.
 - Kluisje.
- U kunt meer informatie vinden op de website en in de Schoolgids.

Solidariteitsfonds

De voorzieningen van de algemene ouderbijdrage staan open voor alle leerlingen. Schreuder: "Wij proberen deze bijdrage zo laag mogelijk te houden, maar zonder deze bijdrage kunnen wij helaas geen extra activiteiten doen." Bij de activiteiten die specifiek voor een leerjaar of een vak gehouden worden, geldt dat leerlingen alleen kunnen meedoen als de deelnemersbijdrage betaald wordt. Schreuder: "Mochten ouders van leerlingen het financieel niet breed hebben, kunnen zij een beroep doen op het Solidariteitsfonds." School en ouders doneren aan dit fonds, en de Stichting Leergeld bepaalt welke leerlingen hiervoor in aanmerking komen. "Ons uitgangspunt is dat we willen bevorderen dat alle leerlingen met de extra activiteiten en excursies meedoen, en dat geld eigenlijk geen barrière mag zijn."

TEKST: Evelien Baljet BEELD: Erik Kottier

5 vragen aan

Deborah van Roosmalen, lid van de MR

'Meer te weten komen wat er op school speelt'

Deborah van Roosmalen, moeder van 3 Boni-leerlingen, neemt afscheid na jarenlang de ouders vertegenwoordigd te hebben in de Medezeggenschapsraad (MR) en de Ouderraad (OR).

Hoe lang heb je in de MR en de OR gezeten?

"Sinds 2015 in de OR en sinds 2016 in de MR van het St. Bonifatiuscollege en ook in de Gemeenschappelijke Medezeggenschapsraad (GMR) van de Stichting Willibrord. Dit jaar zal het laatste jaar zijn: onze dochters zitten in de eindexamenklassen en volgens de statuten moet je na vier jaar plaats maken voor een ander."

Waarin verschilt de MR van de OR?

"In de MR gaat het om onderwerpen die instemming of advies behoeven. Denk aan de jaaragenda, verandering binnen het schoolsysteem, begrotingen, schoolondersteuningsprofiel, of protocollen (pesten, klachten, gedrag, avg etc). De Oudergeleding heeft binnen de MR als enige stemrecht over het besluit over de hoogte van de vrijwillige ouderbijdrage en andere beleidszaken waar door ouders voor moet worden betaald. Op het niveau van de Willibrordstichting is er ook de GMR. De OR komt 6 keer per jaar bijeen voor overleg over zaken die het belang van school en leerling aangaan, zoals zorg op school, toetsweken, de verbouwing, invoering van de iPad, drukke klassen, activiteiten. De OR is actief bij diverse schoolactiviteiten: de ouderavonden, thema-avond, BrugKlasOuderaavond, activiteitenweek en de carrière dag. Als blijkt dat er issues zijn die in meerdere klassen van de school spelen, kan het op de agenda van de MR worden geplaatst."

Hoe worden de MR, de GMR en OR samengesteld?

In de MR hebben 6 medewerkers, 3 ouders en 3 leerlingen zitting. De leden van de MR worden voor een duur van minimaal 3 jaar benoemd en kunnen na verkiezingen herkozen worden. De GMR vertegenwoordigt

de MR's van de deelnemende scholen. In totaal bestaat de GMR uit 3 ouders en 3 leerkrachten. De OR vertegenwoordigt met 15 tot 20 ouders/verzorgers de Oudervereniging, waar iedere ouder/verzorger van een leerling automatisch lid van is."

Wat dreef jou om in de MRT en in de OR zitting te nemen?

"Mijn drie dochters zitten op het Boni. De middelste had aangegeven dat ze het leuk vond als ik lid zou worden van de Ouderraad. En zelf bleek ik het ook interessant te vinden. Omdat het kansen biedt om meer te weten te komen over wat er binnen school allemaal speelt."

Kun je goede redenen noemen om zitting te nemen in de MR of OR?

"Ook al kost het bijhouden van al deze vergaderingen veel tijd (OR 5 vergaderingen, MR 5 à 6 vergaderingen en GMR 10 vergaderingen, plus voorbereidingstijd voor het lezen van de stukken) heb ik deelname als absoluut zinnig ervaren. Met mijn nieuwsgierige aard en mijn drive voor mijn kinderen, hun vrienden en voor alle andere leerlingen van deze school (toch 1500) hoop ik iets voor hen betekend te hebben. En ja, er wordt geluisterd. Er zijn veel minder dagen met 40-minuten-roosters, het schoolondersteuningsprofiel (SOP) is sterk verbeterd, communicatie tussen de schoolleiding en de OR is verbeterd. Maar er komen ook weer nieuwe uitdagingen aan: de verbouwing van de school, verandering van het onderwijs op school, minder of meer geld vanuit de overheid en hoe dat op te lossen of uit te geven."

TEKST: Manon Sevenheck BEELD: Pixabay

360° BONI: een virtuele tour door school

De nieuwste techniek wordt gebruikt

Projectleider Marc Buma in actie

Leerlingen en docenten leren snel de kneepjes van het vak

De verbouwing komt steeds dichterbij. Reden voor Marc Buma, fotograaf en oud-Bonifant, om samen met diverse leerlingen het huidige gebouw nog één keer goed vast te leggen op de gevoelige plaat. Op een wel héél bijzondere manier.

Het idee

Met leerlingen en oud-leerlingen wordt een streetview model gemaakt van de school, vóór de verbouwing. Zo kan iedereen die op het Boni heeft gezeten, of nog zit, in de toekomst nog eens terugkomen en virtueel rondkijken op de oude school.

Waarom

Het Boni is een plek waar je minimaal 5 jaar van je leven hebt rondgelopen. Hoe gaaf zou het zijn om weer een keer terug te gaan? Je zult merken dat er veel herinneringen opeens terugkomen als je weer – virtueel – in de schoolbanken zit, in de gymzaal staat of door de kantine wandelt.

Hoe

Met een speciale camera worden door de hele school rondkijkfoto's gemaakt. Zo bouwen we een model van de school, waar we de foto's in plakken. In deze virtuele omgeving kun je dan rondlopen, met een virtual reality bril of gewoon op je mobiel.

“Er waren een aantal zaken die me aan het denken zetten”, vertelt Buma. “De plannen voor de verbouwing van het schoolgebouw die nu concrete vorm krijgen. En de voorbereidingen voor alle feestelijkheden rondom Boni 100 jaar, waarbij straks honderden oud-leerlingen naar het nieuwe gebouw zullen komen. Het zou toch geweldig zijn als oud-leerlingen en -docenten straks nog één keer virtueel door het gebouw kunnen lopen, waar zij vroeger zelf les hadden? Dus heb ik contact gezocht met school. En nu zijn we met een groepje enthousiaste leerlingen, oud-leerlingen en docenten – onder aanvoering van mijn dochter Lot uit 4H – aan de slag gegaan. Er is natuurlijk geen tijd te verliezen. In juli start de verbouwing al. Voor die tijd moeten we alles hebben vastgelegd.”

Op 16 februari was de eerste Fotografie Doe Dag. Een groep vrijwilligers verzamelde zich op school. Tijdens die eerste dag zijn zo'n 300 bolfoto's gemaakt. Heel veel plekken in school zijn globaal vastgelegd. Het gedeelte dat als eerste verbouwd gaat worden, is al meteen in detail gefotografeerd. Een andere groep richtte zich op het inrichten van de speciale projectwebsite. In totaal is ongeveer de helft van de school gefotografeerd. In april volgt een tweede Doe Dag waarbij het volgende deel aan de beurt is.

“Na een eerste ronde kwamen alle vrijwilligers weer bij elkaar voor een korte evaluatie. Hoe zijn de foto's geworden? Hebben we de beelden die we wilden, of moet er nog een slag gemaakt worden? Erg leuk om te zien hoe snel iedereen het fotograferen in de vingers had.”

“In eerste instantie gebruiken we de foto's om een eenvoudige virtual reality tour te maken, vergelijkbaar met Google Streetview. Hiermee testen we of het concept werkt en of alle foto's gelukt zijn”, vertelt Buma. Hij heeft ook al een heleboel ideeën wat er daarna kan gebeuren: bijvoorbeeld het bouwen van een 3D model van de school of het optekenen van herinneringen van leerlingen en oud-leerlingen in de foto's.

‘Ik ben niet leuk om mee te wandelen’

Marian Groenenboom geeft sinds 7 jaar biologie op het Boni. Het is haar eerste baan op een middelbare school en het was meteen een vliegende start: op vrijdag aangenomen en op maandag beginnen.

‘Dat je opeens een lichtje ziet aangaan’

Het onderwijs trok haar meer dan een wetenschappelijke carrière, hoewel Groenenboom die wel echt uitgeprobeerd heeft, door na haar studie theoretische biologie te promoveren en vervolgens drie jaar onderzoek te doen. “Theoretische biologie is biologie op de grens van wiskunde en biologie. Dat wil zeggen dat je wiskundige modellen gebruikt om te zien hoe dingen kunnen werken in de biologie. Het is veel programmeren, veel achter de computer zitten.”

Tijdens haar promotieonderzoek merkte Groenenboom al dat ze het lesgeven aan studenten het leukste vond, ze gaf toen wiskunde aan biologen. Uiteindelijk deed ze dus ook nog de lerarenopleiding. “Het verschil tussen lesgeven aan studenten en scholieren is dat studenten ervoor kiezen, en makkelijker te motiveren zijn. Op de middelbare school vinden niet alle leerlingen het vak leuk.”

Losgaan over planten

Zelf is Groenenboom erg enthousiast en probeert dat op de leerlingen over te brengen door enthousiast te vertellen: “Ik kan helemaal losgaan over hoe bijzonder planten zijn, en ik hoor dan ook wel terug dat leerlingen dat onthouden.” Door haar lessen gaan leerlingen anders naar planten kijken, merkt Groenenboom. “Leerlingen zien planten vaak als een soort ‘hekwerkjes’ en komen erachter dat planten heel bijzonder zijn: planten hebben dezelfde problemen als wij, maar lossen zaken als transport van stoffen heel anders op. Maar je moet wel uitkijken dat je niet het hele uur staat te praten omdat je het zelf zo interessant vindt.”

Verwondering

Bij de onderbouw gaat het vooral over verwondering over de natuur. Die heeft Groenenboom zelf ook: “Een keer zat een klas een toets te maken en zag ik buiten staartmezen in de boom. Dat zijn echt de allerschattigste vogeltjes, dus ik riep ‘Kijk, staartmezen!’. De hele klas dus naar het raam om de staartmezen te bekijken. Bij de bovenbouw ga je heel diep in op de stof en zit je op moleculair niveau, dan moet je soms juist een stapje terugnemen om weer even te weten waar dit belangrijk voor is.”

Natuur

Haar enthousiasme over de natuur deelt Groenenboom ook op Instagram: “Ik ben echt niet leuk om mee te wandelen, want ik zit om de haverklap over een plantje gebogen en maak foto’s. En dan heb ik me nog ingehouden en geen verrekijker meegenomen om vogels te spotten.” Groenenboom pleit voor meer waardering voor de Nederlandse natuur. “Dat zou ik nog wel eens willen

bereiken: een practicum waar we de leerlingen laten zien dat er in Nederland ook hele mooie natuur is. Er is zoveel te zien, je hoeft echt niet naar het tropisch regenwoud.” Advies ook aan ouders dus: ga meer naar buiten met de kinderen en wijs eens een leuk bloemetje aan.

Skateparade

Behalve buiten in de natuur is Groenenboom ook elke vrijdag buiten in de stad Utrecht. Niet om naar de planten en de dieren te kijken maar als verkeersregelaar. “Ik rij al twaalf jaar elke vrijdag mee in de skateparade als verkeersregelaar.” Last van hufterig gedrag heeft ze gelukkig niet: “je bent herkenbaar en je geeft aan dat die stoet over 3 minuten voorbij is en daar hebben de meesten geen problemen mee.”

Biologie op het Boni

Het Boni heeft drie biologielokalen en een kabinet met practicummaterialen en boeken. De docenten mogen hun voorkeuren opgeven voor de inrichting van de nieuwbouw. De lokalen worden dus groter, maar het kabinet wordt kleiner: er moet dus opgeruimd worden. Het skelet blijft natuurlijk. Er is inmiddels een plastic exemplaar dat verrijdbaar is, maar er staat ook nog een oude, een ‘echte’. “De schedel staat ergens in een doosje, die is een keer gevallen. Een keer gaf ik les en toen wilde ik iets vertellen over de hand en toen stond ik opeens met de losse hand... De klas in een deuk natuurlijk.” Er zijn meer interessante zaken te vinden in het kabinet, zoals de dode rat van collega Frank “Die ligt daar, in dat Tupperware-bakje”. Maar het meest heeft Groenenboom met de levende have die de biologiedocenten bezitten: de vissen en de watervlooien. Met die laatste doen leerlingen onderzoek naar de zwemsnelheid bij verschillende watertemperaturen. “En ik word ook heel blij van allerlei kleine beestjes die je onder de microscoop kunt bekijken en die je dan voorbij ziet zwemmen.”

Practica

Het leukst om te doen vindt Groenenboom de practica: “Een hart onderzoeken bijvoorbeeld, we hebben dan schapenharten.” Eerder waren dat varkensharten maar die worden tegenwoordig zo ver opengesneden om te controleren op parasieten dat ze voor een practicum niet meer goed bruikbaar zijn. Daarom nu de iets kleinere schapenharten. “Leerlingen gaan dan zelf op onderzoek uit: kamers, boezems, bloedvaten... Het is mooi om aan te kunnen wijzen hoe het zit; en er een verband gelegd wordt tussen de plaatjes in het boek en het tastbare materiaal. Het is leuk als leerlingen het snappen: dat je iets uitlegt, en ze het zelf uitproberen en dat je opeens een lichtje ziet aangaan... en dan denk je ‘jee!’”.

BOB richt de spotlights op een plek in of om het schoolgebouw

Van de eerlijke vinder

Geld wordt niet meer gevonden

Gevonden voorwerpen worden afgegeven bij de conciërges in het hoofdgebouw. Ze liggen op de derde plank in de linkerkast. Er liggen twee gevonden telefoons en drie iPads. Portemonnees worden niet vaak afgegeven. "Vroeger, maar dan heb ik het over meer dan twintig jaar terug, was er in het gebouw ook avondschool", vertelt conciërge André. "Dat was voor autoverkopers, die overdag op de Veemarkt in auto's handelden. Toen is er wel eens een bundel bankbiljetten gevonden." Maar geld wordt niet meer gevonden. "De leerlingen hebben bijna geen contant geld meer bij zich, ze doen alles met bankpas. Ze krijgen hun zakgeld ook op de bank gestort. Sinds je in de kantine met een pasje kunt betalen wordt daar ook veel meer verkocht." Op de plank staan wel geldkistjes. "Die zijn van de Boni-actie. Maar ik denk dat daar ook een ander systeem voor gaat komen, munten kopen met je pinpas of zoiets." Pinpassen worden wel vaker gevonden, geeft conciërge Liesbeth aan. "Maar die worden ook heel snel weer opgehaald, dat is veel makkelijker hè, met een naam erop."

TEKST EN BEELD: Marian Venemans

uit de ouderraad

Verbouwing en School Ondersteuning Plan

Terwijl deze BOB bij de drukker werd aangeleverd, werden de eerste landelijke maatregelen genomen in verband met het Coronavirus.

De aanstaande verbouwing van het Boni blijft vanzelfsprekend een onderwerp dat de ouders interesseert. Op de Open Dag was dat bijvoorbeeld te merken. Er kwamen veel 'aanstaande' Boni-ouders kijken naar de schetsontwerpen, en ook bij de stand van de Ouderraad was die verbouwing de 'most frequently asked question'. Het proces begint met de sloop van de gymzaal, en door de 'vleugel voor vleugel'-aanpak is het mogelijk de school gewoon te laten draaien – mogelijk mede dankzij 12 vrijstaande lokalen aan de Rubenslaan.

De leden van de Ouderraad zijn heel tevreden over de manier waarop de ouders betrokken worden bij de totstandkoming van het School Ondersteuning Plan (SOP). In dat plan beschrijft de school wat er wordt gedaan voor leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben bij het leren of functioneren op school. De leerlingbegeleiding wordt hier mogelijk op aangepast; ook ouders maken deel uit van het projectteam dat zich hierover buigt.

Met veel plezier waren de leden van de Ouderraad ook nu weer betrokken bij activiteiten als de Brugklas Ouderavond, het koffie en thee schenken bij de ouderavonden, en het bemensen van een stand tijdens de Open Dag.

Wilt u meer betrokken zijn bij het wel en wee van de school? Misschien is de Ouderraad dan ook iets voor u. Laat het ons gerust weten met een e-mail aan ouderraad@boni.nl.

Mark Westbeek, lid Ouderraad

Boni-actie

De Boni-actie voor Lesbos op 18, 19 en 20 februari heeft 3.494 euro opgeleverd. Een superresultaat! De leerlingen haalden met de verkoop van o.a. rozen, donuts en stroopwafels dit fantastische bedrag op voor Attika Human Support. Het geld is bedoeld om de migranten en de lokale bevolking van Attika, een Griekse NGO, te helpen in deze moeilijke tijd. Veel dank aan alle helpers en gulle gevers!

colofon

Het BoniOuderBulletin is een uitgave van de oudervereniging van het St. Bonifatiuscollege en verschijnt drie keer per jaar. Het wordt aan de leerlingen mee naar huis gegeven en is als pdf te lezen op de website.

E-mail: redactiebob@boni.nl

OUDERRAAD

Vanuit de oudervereniging, waarvan alle ouders automatisch lid zijn, wordt elk schooljaar een ouderraad samengesteld.

Op de schoolwebsite heeft de ouderraad zijn eigen pagina, waar agenda, notulen van de ALV en het jaarverslag zijn te downloaden. www.boni.nl

DAGELIJKS BESTUUR OUDERRAAD

Miranda Hooghart, voorzitter
Jeroen Moonen, penningmeester
Mariette van Beusekom, secretaris
E-mail: ouderraadboni@gmail.com

REDACTIE BOB

Evelien Baljet
Ariën Bikker
Bianca Groenewegen
Miranda Hooghart
Marjan Scheffer (hoofdredacteur)
Manon Sevenheck
Marian Venemans
Mark Westbeek

VORMGEVING

Libertas Pascal

FOTOGRAFIE

Erik Kottier

DRUKWERK

Libertas Pascal, Utrecht

**LIBERTAS
PASCAL**

Sterk in drukwerk !

Huisstijlen, boeken, brochures, posters etc.

Amsterdamsestraatweg 656^d Utrecht www.libertaspascal.nl (030) 657 20 66